

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
مُخْتَالًا فَخُورًا.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
خَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِجَارِهِ.

MÜSLÜMAN HAYIRLI BİR KOMŞUDUR Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Allah’a kulluk edin ve O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşta, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara iyi davranın. Allah kendini beğenen ve böbürlenip duran kimseyi asla sevmez.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Resûl-i Ekrem (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Allah katında komşuların en hayırlısı, komşusuna en güzel davranandır.”²

Aziz Müminler!

Komşuluk, sosyal hayatımızın ayrılmaz bir parçasıdır. Komşularımız, her gün karşılaştığımız, huzur ve güven veren selamına alıştığımız, ihtiyaç duyduğumuzda yanı başımızda bulduğumuz insanlardır. Köyümüzün, mahallemizin, ilçemizin, şehrimizin ve ülkemizin de komşuları vardır. Her türlü komşuluk ilişkisinde esas olan ise, hakkaniyet, nezaket, saygı ve merhamettir. Ahlakî erdemlere sahip, insanî değerlere saygılı, komşusunun şeref ve haysiyetini koruyan bir komşu, dünya hayatının en büyük nimetlerinden birisidir.

Kıymetli Müslümanlar!

Komşuların birbiri üzerinde öyle çok hakkı vardır ki, Sevgili Peygamberimiz “Cebrâil, bana komşu hakkından o kadar çok bahsetti ki, neredeyse komşuyu komşuya mirasçı yapacak zannettim”³ buyurur. Komşuya iyilik yapmak ve güzel davranmak, Peygamberimizin ifadesiyle, mümin olmanın gereğidir.⁴

Mümin, imanından aldığı olgunlukla, komşusunu yalnız ve yardımsız bırakmaz. Maddi ya da manevi her türlü ihtiyacında komşusuna destek olur. Öyle ki, mümin bir kadın, yemek yaparken bile çorbanın suyunu biraz fazla koyarak komşusunu gözetmenin Peygamber tavsiyesi olduğunu bilir. Acı

tatlı gününü paylaşmak, hastalandığında ziyaret edip, öldüğünde cenazesinde bulunmak, aile fertlerine sahip çıkmak her müminin komşuluk vazifesidir.

Değerli Müminler!

Ne hazin bir durumdur ki, günümüzde aynı apartmanın çatısı altında yaşayan, akşam olunca aynı duvara sırtını yaslayan nice komşu, birbirini tanımamaktadır. Komşular birbirlerinden bir selamı bile esirgemekte, yaşanan acılar günlerce sonra duyulmakta, sevinçler dört duvar arasında kalmaktadır. Günümüz insanı, dünya telaşı içinde koşarken ruhunu ve gönlünü ihmal etmekte, dertlerine derman olabilecek komşuluk ilişkilerini gözden kaçırmaktadır. Komşuluğun zayıflamasıyla birlikte, maalesef birbirimizi tanıma, anlama, hoş görme, affetme gibi güzel vasıflarımız da kaybolmaktadır.

Aziz Müminler!

Geliniz bu Cuma vakti, müminler olarak komşuluk ahlakına ve hukukuna ne derece riayet ettiğimizin muhasebesini yapalım. Komşularımıza sıcak ve samimi bir selam verip, çocukların hatırını sormayı, gençlere güler yüz göstermeyi ihmal etmeyelim. Komşularımızın kederine ve sevincine ortak olalım. “Komşusunun, şerrinden emin olmadığı kimse cennete giremez”⁵ buyuran Peygamber Efendimizin ne kadar ciddi bir uyarıda bulunduğu dikkat kesilelim. Elimizden ve dilimizden komşularımızın zarar görmemesi için azami derecede hassasiyet gösterelim. Peygamberimizin “Komşusu açken tok yatan kimse hakkıyla iman etmiş sayılmaz”⁶ hadisini mihenk kabul edelim. En son hangi komşumuzu ziyaret ettik ya da hangi komşumuzu evimizde ağırladık? Kendimize soralım.

Aziz Müslümanlar!

Komşularla iyi ilişkiler kurmak, tıpkı ibadet etmek gibi, imanımızın gereğidir. Komşuluk ilişkilerimizde sevgi, saygı, yardımlaşma ve dayanışma duygusunu hâkim kılmak, ahlakımızın gereğidir.

Kendimiz için iyilik adına ne istiyorsak komşumuz için de onu isteyelim. Kendimize yapılmasını arzu etmediğimiz kötülükten komşumuzu da muhafaza edelim. Bedenlerimizle birlikte kalplerimiz de komşu olsun.

¹ Nisâ, 4/36.

² Dârimî, Siyer, 3; Tirmizî, Birr, 28.

³ Tirmizî, Birr, 28.

⁴ İbn Mâce, Zühd, 24; Tirmizî, Zühd, 2.

⁵ Müslim, İmân, 73.

⁶ Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, X, 7.